



כוחו של ביטחון

"אם ברצונך לחזות בביטחון אמיתי, סע לכפר פלוני, אל בית החוכר היהודי!" הורו לבעל שם טוב מן השמים.

"עלו לעגלה, יוצאים לדרך!" אמר הצדיק לתלמידיו.

לעת ערב הגיעו אל כפר קטן, ועצרו ליד אחד הבתים. "בית מרזח", הכריז השלט.

"ברוכים הבאים", יצא לקראתם בעל הבית, יהודי בעל זקן מאפיר. הוא ערך לכבודם שולחן, והציע מיטות ללינת לילה.

השכם בבוקר, כאשר התפללו תפילת שחרית, נפתחה הדלת בקול רעש גדול, ולחדר נכנס שוטר. השוטר ניגש אל השולחן בצעדים יהירים, הקיש עליו שלוש נקישות באלתו הכבדה, ויצא ללא אומר ודברים.

בעל הבית נותר רגוע, משל מאום לא אירע.

כאשר סיימו הצדיק ותלמידיו את התפילה, השוטר הופיע שוב. שוב צעד אל השולחן, והקיש עליו שלוש פעמים. אחר הסתלק ללא אומר ודברים.

"מי שולח את השוטר, ולשם מה הוא דופק על השולחן?" שאל הבעל שם טוב בפליאה.

"השוטר הוא שליחו של הפריץ המקומי. הדפיקות הן תזכורת, התראה, שהגיע זמני לשלם את דמי החכירה על בית המרזח. השוטר אמור להגיע שלוש פעמים. אם אחרי הפעם השלישית לא אתייצב אצל הפריץ לפרוע את חובי, הפריץ ישלח את שוטריו אל ביתי, כדי להשליך אותי ואת בני ביתי אל הבור", סיפר בעל הבית. קולו היה שלו לגמרי, משל כל הכסף כבר מצוי בידיו. "אם כן, מדוע אתה מחכה? לך עתה אל בית הפריץ, ואנו נמתין לשובך", אמר הבעל שם טוב.

"עדיין אין לי די כסף", השיב בעל הבית, "ליתר דיוק, אפילו פרוטה אחת אין בידי. אבל איני דואג כלל. אין לי ספק שהבורא, המשגיח על כל גבראיו בהשגחה פרטית, והמספק לכל יצור את מחסורו, ידאג גם לי, וישלח לי את הסכום הדרוש. הבה נסעד עתה בשלווה. יש לי עוד שעות אחדות לפרוע את החוב".



נספח 4 סיפור למורה

בעל הבית ערך את השולחן, והזמין את אורחיו לסעוד עמו פת שחרית. הוא היה רגוע ושמח. פניו לא הביעו אפילו קורטוב של דאגה.

לאחר הסעודה חזר השוטר, והכה שוב על השולחן. השולחן רעד, אך פני בעל הבית המשיכו להביע שאננות. הוא המשיך לחייך אל אורחיו, ולשוחח עמם ברוגע.

הוא בירך לאט ובכוונה את ברכת המזון. לאחר מכן החל להתארגן בניחותא ליציאה. הוא לבש את בגדי השבת שלו, ונפרד מאורחיו.

"אני הולך אל הפריץ לשלם את חובי. בינתיים הישארו בבית", אמר, צועד אל הדלת.

"כבר יש לך די כסף לפרוע את חובך?" שאל הבעל שם טוב.

"עדיין אין לי כסף, אך הקב"ה, הטוב והמטיב, בוודאי יעזור לי", אמר בעל הבית בביטחון ויצא מן הבית.

(כדאי לעצור כאן ולחלק את דף המשימות)

הצדיק ותלמידיו צפו מן המרפסת בדמות המתרחקת. צעדיו הבוטחים והשלווים של החוכר עוררו התפעלות בלבותיהם. תוך כדי צעידתו פוזם לעצמו ניגון עליז.

פתאום ראו כי עגלה נעצרת ליד החוכר. החוכר והנוסע משוחחים דקות אחדות, ואחר כך החוכר ממשיך בדרכו. גם העגלה ממשיכה בנסיעתה. לפתע העגלה עוצרת שוב. הנוסע קורא לחוכר, ומסמן לו כי ישוב. השניים משוחחים דקות אחדות, והנוסע מוסר לחוכר צרור. אחר כך הם נפרדים.

כאשר חלפה העגלה ליד המרפסת, סימן הצדיק לעגלון כי יעצור.

"על מה שוחחת עם החוכר, ומדוע מסרת לו צרור?" שאל הבעל שם טוב את הנוסע.

הנוסע חש כי איש קדוש לפניו, ולכן לא התרעם על העיכוב.

"כבר שנים רבות מכיר אני את החוכר היהודי, ויודע כי איש ישר הוא", סיפר. "עתה הצעתי לו עסקה. אקנה ממנו את כל היי"ש שייצר החורף, ואשלם לו כבר עתה על הסחורה. החוכר הסכים, אך דרש סכום גבוה למדי. תחילה



נספח 4

סיפור למורה

סירבתי לשלם סכום גבוה כל כך, ורציתי להמשיך בדרכי. אחר כך החלטתי לסגור את העסקה בכל זאת. כיוון שהחוכר איש ישר ונאמן, מוטב לי לשלם לו, אפילו סכום גבוה מעט, ולא לחתום עסקות עם אחרים, שאולי דורשים פחות, אך עלולים לרמותני לבסוף. לכן ביקשתי ממנו לשוב, ומסרתי לו את הסכום שביקש."

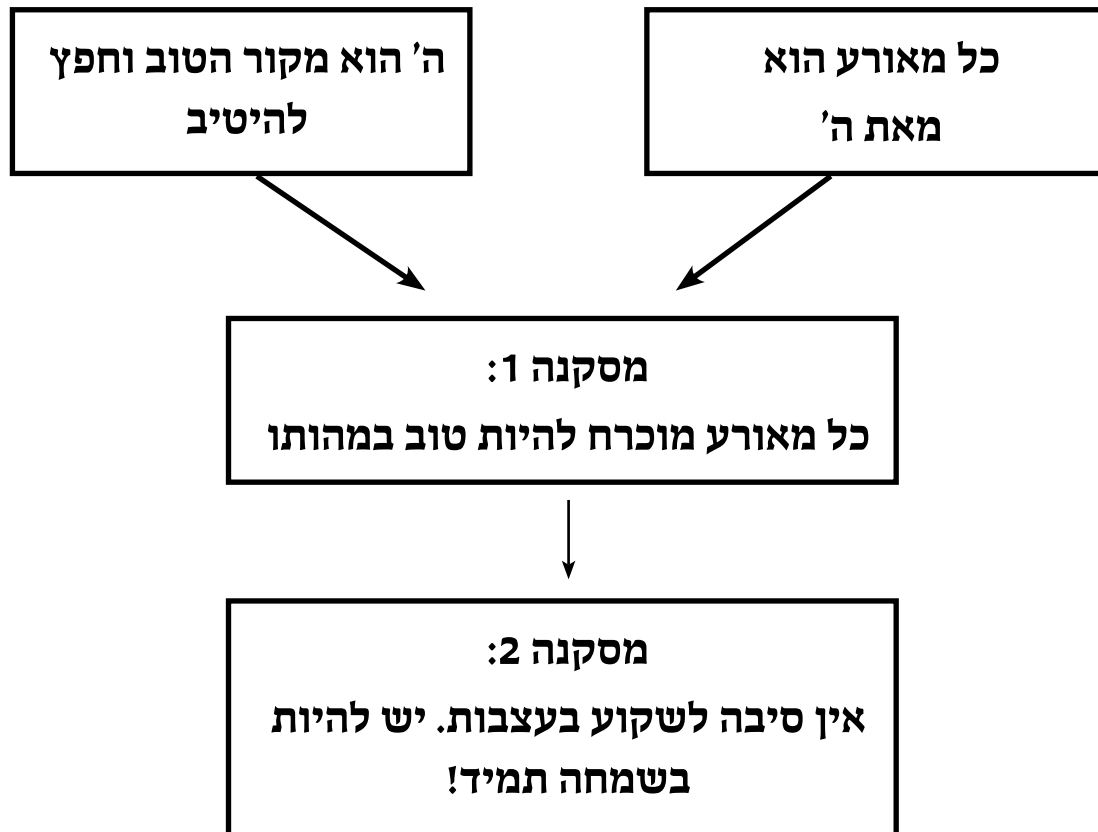
מיותר לציין כי הסכום, שקיבל החוכר לידי היה זהה לסכום, שהיה עליו לשלם לפריץ.

"כוחו של ביטחון!" אמר הצדיק לתלמידיו.

(על פי סיפורי חסידים - תורה, הרב זוין)



תרשים זרימה לסיום פעילות 2





נספח 1
סיפור למורה

"דו שיח" בין ר' עקיבא לבין נחום איש גמזו

רבי עקיבא: "יצאתי לדרך מצויד למופת-בתרנגול, בחמור ובנר למאור. הגעתי לעיר ואוי, מה ארע? צרה נוראית ממש תקלה".

מקהלה: "קלה? קלה?"

רבי עקיבא: "לא, העיר היתה פשוט נעולה, אך בסוף יוודע - הכל לטובה."

מקהלה: "בתקווה בתקווה..."

נחום איש גמזו:

"ומה תחשוב? שלי הלך בקלות? מסרתי את הנפש ככה בפשטות".

מקהלה: "שטות?"

נחום איש גמזו: "חלילה. הסכמתי לנסוע לבטל גזירה בפעולה ובידיי אוצר מופלא"

מקהלה: "מה נפלא!"

רבי עקיבא: "העיר נעולה, אז אלון תחת עץ, לא נורא באמת, אך לפתע החמור נפל ומת."

מקהלה: "מת?"

רבי עקיבא: כן, הנר כבה והתרנגול היה לטריפה. רק ש"הכל לטובה". "כך אומר, הן בידי לא נותר דבר -"

מקהלה: "מר... מר..."

רבי נחום:

"נכון, חשוב להאמין שהכל לטובה,



אך הרע בעצמו הופך לברכה,
האוצר המופלא, שהיה בתיבת סתר,
הוחלף על ידי נוכלים לאפר..."

מקהלה: "לא פר, לא פר...."

רבי עקיבא:

"אוי ואבוי, אך הכל לטובה.
גם אצלי לבסוף זה נראה"

מקהלה: "אה אה..."

רבי עקיבא: "שודדים הגיעו אל העיר,
ואותי לא תפסו כי הנר לא מאיר,
חמור ותרנגול אינם ודאי
ונותרתי לפליטה ואיתי אך בגדיי".

מקהלה: "ואי, ואי..."

רבי עקיבא: "כך ראיתי, שגם הרע
בסוף בעצם היה טוב שלא נראה".

מקהלה: "אאאאאא"

נחום איש גמזו:

"אצלי הדרגה שונה, אין רע, רק טוב נשמע".

מקהלה: "מה????"

נחום איש גמזו: "עם האפר אל המלך אכן
את פעמי שמתי הכן".

מקהלה: "כן????"



נחום איש גמזו: "בתחילה המלך רתח

אפר? זה השי היקר כל כך?"

מקהלה: "כך? כך?"

נחום איש גמזו: "ואז קרא: 'בואו חיילי,

את היהודי קחו אל מרתפי"

מקהלה: "וי וי..."

נחום איש גמזו: "אז הגיע אליהו הנביא,

שמא העפר כלי נשק פלאי?

על האויב יושלך בלי להסס,

והנצחון הנה יתנוסס."

מקהלה: "נס! נס!"

נחום איש גמזו: "הצרה עצמה הפכה ממוקש

לטוב אמיתי, והגזירה הוסרה בלי להתעקש."

מקהלה: "יש! יש!"



משפטי רבי עקיבא, נחום איש גמזו

"אמא שלחה אותי לקניות, ובדיוק אז ירד ברד חזק, כך חזרתי מהר יותר, כי לא התעכבתי בחוץ וגם המצווה 'שווה' יותר כי נרטבתי בגלל זה." (גם זו לטובה)

"אחותי הקטנה קרעה לי את הספר, וגם ככה גיליתי" שהיו בו חיות טמאות" שאי אפשר לכסות." (גם זו לטובה)

"פספסתי את האוטובוס, אוף! אולי אחר כך אגלה, שבגלל זה הרווחתי משהו." (הכל לטובה)

"נשבר לי העט, כך אלמד להבא לרשום איתו יותר בעדינות." (הכל לטובה)

"חברות שלי רבו איתי, עכשיו יש לי הזדמנות מיוחדת להתגבר על עצמי, ולהתייחס אליהן יפה למרות הכל." (הכל לטובה)

"פספסתי את האוטובוס. הרווחתי, שאוכל בינתיים ללמוד למבחן שמתקיים היום." (הכל לטובה)

"נשבר לי העט, וודאי אגלה אחר כך, שבעצם בזכות זה יקנו לי עט חדש." (הכל לטובה)

"העט נפל לרצפה, כשהתכופפתי להרימו, מצאתי את כרטיס ה'רב קו' מונח על הרצפה כמה זמן חיפשתי אותו קודם לכן..." (גם זו לטובה)

"חברות שלי רבו איתי, המריבה לימדה אותי להיות בפעם הבאה יותר מאופקת או המריבה לימדה אותי כמה חשובה לי החברה." (הכל לטובה)



"חליתי בשפעת, ובזכות זה הייתי מחוסנת באופן טבעי למשך כל החורף." (גם זו לטובה)

"אמא שלחה אותי לקניות בגשם, בדיוק אז התחיל לרדת ברד. כך נרטבתי מכף רגל ועד ראש, אבל אחר כך אמא הכינה לי שוקו חם. הוא היה טעים מאוד...." (הכל לטובה)

"חליתי בשפעת, ובזכות זה לא הייתי צריכה לצאת בגשם ללימודים." (הכל לטובה)

"אחותי הקטנה קרעה לי את הספר החדש, שקיבלתי ליום הולדתי, ואחר כך קנו לי ספר חדש מעניין יותר." (הכל לטובה)

משפטים נוספים להשלמה חופשית.

התלמידים ישלימו את סופי הסיפורים לפי שיטת נחום איש גמזו או לפי שיטת רבי עקיבא.

1. "התיק החדש שלי נקרע...."
2. "שכחתי ספר חשבון בבית...."
3. "אחי הקטן שבר לי את הצבעים החדשים...."
4. "כל האחיות שלי קיבלו שמלה חדשה לשבת, ולי לא מצאו שמלה במידה המתאימה...."
5. "המכונית על שלט נשברה...."
6. "סבתא אמרה שתבא לבקר... התכוננו זמן רב.... ועכשיו היא הודיעה, שתגיע בעז"ה, בשבוע הבא...."



סיטואציות - דף למורה

רשימת סיטואציות:

1. יוסי נכנס לכיתה. הכל היה חשוך ובום! בוודאי...
2. יש מחר מבחן בחשבון על כל החומר לכן...
3. יורד גשם שוטף בחוץ ויוסי צריך לצאת לבית ספר. אני....
4. יש לי משהו חשוב להגיד לך, אמרה אמא של יוסי. בוודאי...

דיון:

אם יוסי יחשוב טוב (להדגים) מה סביר להניח שיתרחש? אם יחשוב שלילי מה סביר להניח שיתרחש?

לדוגמא: אם יחשוב לפני המבחן שבעזרת ה' יצליח יהיה לו חשק ללמוד ויגיע למבחן רגוע.

אם יפחד מאוד לא ילמד-כי גם כך ייכשל ויגיע למבחן עמוס חששות. או שייתכן וילמד אבל במבחן עצמו לא יתרכז כי יחשוש שלא יצליח.

המסקנה תעסוק בכדאיות המחשבה הטובה.



נספח 3

רגשות - דף למורה

רשימת רגשות / מארש נפוליאון:

חשש, תסכול, שמחה, לחץ, תקווה, חרדה, כוח, ביטחון, אומץ, פחד, עצבות, נחישות.

נספח 4 - סיפור / מארש נפוליאון דף למורה

חברים יקרים,

אנו לפני יציאה ל _____. המחנה עמוס בחיילים ומפקדים, כולם _____
הלוך ושוב.

"בדקתם את כלי ה _____?"

"ה _____ מוכנים לתנועה?"

"מדים _____?"

מקפלים אוהלים, מסתדרים ב _____. אין ספק שהמלחמה עומדת _____
להיות ומליאת קרבות. האם נשוב כמנצחים או חלילה כ _____?
האם נשוב מהמלחמה? מי יודע...

לפתע השתנה הכל בבת _____.

מול כל החיילים נכנס לפתע המצביא נפוליאון והחל לשיר את
_____. כן, כן. את אותו ניגון שאתם מכירים ואדמו"ר הזקן העלה
ל _____ והפך לניגון קדוש. מאותו רגע, הכל השתנה.
כולם יצאו בשמחה וברגש של ביטחון אל ה _____.



1, 2, 1-3..

אם פחד או חשש

בראש

4, 5, 1--6

יהודי כבר לא חושש...

א, ב, ג, ד, ה

מה' יוצא רק טוב הרי.

ו' ז' ח' ט'

מחשבה טובה וניגון

ישמחו באמת.



דבק

מאפסותי

מהיית
הספר

לפי
מאפי

מחמרת

דבק





נספח 11 א

סיטואציות למשחק

במשפחה:

אמא מתחילה לעבוד יותר שעות. איך נסתדר בבית?

אמא יצאה ואני צריך להיות עם אחי לבד.

אבא ואמא לקחו את אחותי הקטנה להמון בדיקות דם.

יוסי אחי מקנא במכונית על שלט שקבלתי ליום ההולדת.

בחברה:

רבתי עם אבי, אולי הוא לא ירצה לשחק איתי יותר?

אני רוצה להזמין את רבקי, ילדה חדשה, אלינו הביתה ואני מתביישת. אולי היא לא תרצה לבוא אלי?

העבירו אותי מקום ליד דיצה.. אני בכלל לא מכירה אותה.

משחקים כדור, תמיד אני מפסיד, אולי לא אשחק...

**בבית הספר:**

המורה העניש אותי היום. איך אלך מחר לביה"ס?
אחרתי השבוע כבר 3 פעמים, ואני לא יודעת איך להפסיק את זה..
מחר מחלקים תעודות.. אני כל כך פוחד לראות את התעודה.
שוב לא הספקתי להכין שיעורי בית, והמורה כועס עלי.

עם עצמי:

אני רוצה שיער מתולתל כמו של ציפי.
אני חולה ויש לי חום.
קשה לי להתפלל מתוך הסידור.
צריך ללכת לרופא השיניים, איזה פחד!